

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

efa

ÉCOLE FRANÇAISE D'ATHÈNES
ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Η ανασκαφή της Βασιλικής Γ΄ («του Μουσείου») Φιλίππων

Τμήματα μικρών κιονοκράνων, 6ος αι.

Κιονόκρανο (6ος αι.)

Η Ευτυχία σε ένα από τα προσκτίσματα

Μαρμαροθετημένο δάπεδο

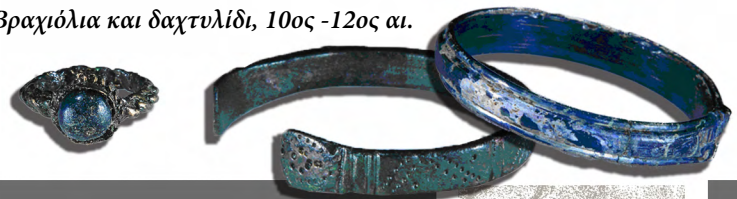
Στη μνήμη της Ευτυχίας Κουρκουτίδου – Νικολαΐδου, πρώτης Διευθύντριας του ΜΒΠ

Η Βασιλική Γ΄ των Φιλίππων αποκαλύφθηκε τυχαία το 1963 από την Εφορεία Κλασικών Αρχαιοτήτων Καβάλας κατά τις εργασίες εκσκαφής για την ανέγερση του αρχαιολογικού Μουσείου Φιλίππων. Οι συστηματικές ανασκαφικές έρευνες άρχισαν το 1977 από την Ευτυχία Κουρκουτίδου – Νικολαΐδου, την τότε έφορο αρχαιοτήτων της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας.

Ο ναός, που βρίσκεται εντός των τειχών της αρχαίας πόλης στους πρόποδες της Ακρόπολης, είναι τρίκλιτη βασιλική με νάρθηκα και υπερώα, εγγεγραμμένο εγκάρσιο κλίτος, αίθριο στη δυτική πλευρά και προσκτίσματα στη βόρεια. Η μορφή αυτή είναι αποτέλεσμα μίας δραστηρικής οικοδομικής επέμβασης που έγινε μεταξύ των ετών 525-550 στο αρχικό σχέδιο των αρχών του 6ου αι. Η βασιλική διέθετε εξαιρετικής ποιότητας γλυπτά, δύο μνημειακούς άμβωνες και υαλοστάσια με βιτρό. Το βόρειο κλίτος ήταν υπερυψωμένο και διαχωριζόταν από τον κυρίως ναό με υψηλό στυλοβάτη και θωράκια με κιονίσκους και χρησίμευε για την παραμονή των κατηγουμένων και των προσπιπτόντων (δηλαδή αυτών που είχαν στερηθεί την θεία κοινωνία), επειδή ο νάρθηκας ήταν πολύ στενός. Το διακονικό της, στη βορειοδυτική γωνία, είναι από τα ελάχιστα στην Ελλάδα που σώζει δεξαμενή όπου τοποθετούνταν τα αγγεία με τις προσφορές υγρών (οίνου και ελαίου) καθώς και λίθινη τράπεζα με λαξευτό κάθισμα όπου γινόταν η αναγραφή των ονομάτων των πιστών.

Μετά την καταστροφή της βασιλικής και όλων των παλαιοχριστιανικών οικοδομημάτων των Φιλίππων από τους σεισμούς του 7ου αι., ο νάρθηκας μετατράπηκε σε νεκροταφείο. Τον 10ο αιώνα, εποχή που συμπίπτει με μια αναζωογόνηση της πόλης, το βόρειο πρόσκτισμα διασκευάστηκε σε ναύδριο, το οποίο και καταστράφηκε αργότερα από σεισμό.

Βραχιόλια και δαχτυλίδι, 10ος -12ος αι.

Αναζητήστε στη μόνιμη έκθεση τα αντικείμενα που προέρχονται από τους Φιλίππους

Φίλιπποι
Βασιλική Γ΄
Philippes
Basilique C

MUSÉE
DE LA CIVILISATION
BYZANTINE

ÉCOLE FRANÇAISE D'ATHÈNES
ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

L'excavation de la Basilique C («du Musée») de Philippes

Fragments de petits chapiteaux, VI s.

Chapiteau (VIe s. apr. J.C.)

Eutychia dans l'une des annexes

Pavement en opus sectile

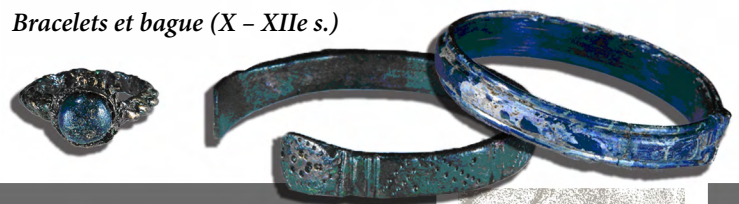
À la mémoire d' Eutychia Kourkoutidou – Nikolaidou, première directrice de MCB

La Basilique C de Philippes fut découverte par hasard en 1963 pendant les travaux d'excavation effectués par l'Ephorie des Antiquités Classiques de Kavala, dans le cadre de la construction du Musée Archéologique de Philippes. Les fouilles systématiques ont commencé en 1977 par Eutychia Kourkoutidou – Nikolaidou, qui était à l'époque l'éphore des antiquités de la Macédoine centrale et occidentale.

L'église qui se trouve à l'intérieure des murailles de la ville antique aux pieds de l'Acropole, est une basilique à trois nefs, avec narthex et galeries, un transept inscrit, atrium à l'Ouest et des annexes au Nord. Ce plan est le résultat d'une intervention drastique sur le bâtiment, effectuée entre les années 525-550, au plan initial du début du 6ème siècle. La basilique était décorée avec des œuvres sculptées de haute qualité, deux ambons monumentaux en marbre, ainsi que des fenêtres avec des vitraux. La nef du Nord, surélevée et séparée de la nef centrale par un stylobate sur lequel se levaient des plaques de marbre et des colonnettes, était réservée à la veille des catéchumènes et aux prospiptontes (προσπίπτοντες) (c'est à dire ceux qui ont été privés de la communion), vue que le narthex, le lieu qui en général était réservé pour cette pratique, était très étroit. Le diakonikon, au Nord- Ouest, est l'un des rares en Grèce conservant une citerne dans laquelle se mettaient les vases contenant les offrandes liquides (vin et huile), ainsi qu'une table en pierre avec siège sculpté sur laquelle on écrivait les prénoms des fidèles.

Après la destruction de la basilique et de tous les édifices paléochrétiens de Philippes à cause des tremblements de terre du 7ème siècle, le narthex se transforma en cimetière. Au 10ème siècle la ville se revitalise et l'annexe au Nord s'est transformée en petite chapelle qui fut plus tard détruite par un nouveau tremblement de terre.

Bracelets et bague (X – XIIe s.)

Recherchez dans l'exposition
permanente les objets
de Philippes.

Φίλιπποι
Βασιλική Γ'
Philippes
Basilique C